

Boodschap aan de jongeren van de wereld ter gelegenheid van de 19de Wereldjongerendag (4 april 2004)

'Wij willen Jezus zien' (Joh 12,21)

Beste jonge mensen!

1. Dit jaar, 2004, is de laatste etappe voor de grote gebeurtenis in Keulen, waar in 2005 de 20ste Wereldjongerendag gevierd zal worden. Ik nodig jullie daarom uit om je weg van geestelijke voorbereiding te verdiepen door na te denken over het thema dat ik voor deze 19de Wereldjongerendag heb gekozen: "Wij willen Jezus zien" (Joh 12,21).

Dat is het verzoek waarmee enkele "Grieken" op een dag bij de apostelen komen. Zij wilden weten wie Jezus was. Ze waren niet gekomen om gewoon eens te zien wat voor indruk die Jezus maakte. Gedreven door een grote nieuwsgierigheid en het voorgevoel dat zij het antwoord op hun diepste vragen hadden gevonden, wilden zij weten wie Hij werkelijk was en waar Hij vandaan kwam.

2. Mijn beste jonge mensen, ik wil dat jullie net zo doen als deze "Grieken" die met Filippus spraken, gedreven door het verlangen om "Jezus te zien". Moge jullie zoektocht niet alleen voortkomen uit een intellectuele nieuwsgierigheid, hoewel dat op zichzelf ook positief is, maar bovenal gestimuleerd worden door een innerlijke drang om het antwoord te vinden op de vraag naar de zin van het leven. Net als de rijke jongeling in het evangelie moeten ook jullie op zoek gaan naar Jezus en Hem vragen: "Wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?" (Mc 10,17). De evangelist Marcus zegt met zoveel woorden dat

Jezus hem aankeek en van hem ging houden. Misschien herinneren jullie je ook een ander verhaal, waarin Jezus tegen Natanaël zegt: "Nog voordat Filippus je kwam roepen, toen je onder de vijgenboom zat, had Ik je al gezien", waarmee Hij aan het hart van deze Israëliet, in wie geen oneerlijkheid was (vgl. Joh 1,47), de oprechte geloofsbelijdenis ontlokt: "Rabbi, U bent de Zoon van God!" (Joh 1,49). Mensen die Jezus benaderen met een onbevungen hart, kunnen heel gemakkelijk tot geloof komen, omdat Jezus hen zelf al heeft gezien en van hen houdt. Het meest sublieme aspect van de menselijke waardigheid is juist deze roeping van de mens om met God te communiceren in een intens elkaar aankijken dat het hele leven verandert. Om Jezus te zien, moeten wij Hem eerst naar ons laten kijken!

Het verlangen om Jezus te zien leeft diep in het hart van alle mannen en vrouwen. Dierbare jonge mensen, laat je door Jezus diep in de ogen kijken, zodat in jullie het verlangen groeien mag om het Licht te zien en de glorie van de waarheid te aan-

schouwen. Of we ons er nu van bewust zijn of niet, God heeft ons geschapen omdat Hij van ons houdt en opdat wij ook Hem liefhebben. Dat is de reden van het niet te stillen verlangen naar God dat de mens in zijn hart bewaart: "Uw gelaat blijf ik zoeken, verberg uw gelaat niet voor mij" (Ps 27,8-9). Dat gelaat – weten wij – is ons door God in Jezus Christus geopenbaard.

3. Beste jonge mensen, willen ook jullie niet de schoonheid van dat gelaat aanschouwen? Dat is de vraag die ik jullie op deze Wereldjongerendag 2004 wil stellen. Geef niet te snel antwoord. Laat het aller-eerst stil worden in jezelf. Geef het vurige verlangen om God te zien de ruimte om op te komen uit het diepst van je hart, een verlangen dat soms gesmoord wordt door alles wat ons in de wereld afleidt en door alle verlokkingen van plezier. Geef dat verlangen de ruimte om op te komen, dan zul je de prachtige ervaring hebben van een ontmoeting met Jezus. Het christelijk geloof is niet gewoon een geloofsleer: Het is een geloofsontmoeting met God, die door de vleeswording van Jezus in onze geschiedenis gekomen is.

Probeer deze ontmoeting op alle mogelijke manieren de ruimte te geven en kijk naar Jezus, die jou hartstochtelijk zoekt. Zoek Hem met *de ogen van het vlees* achter de gebeurtenissen van het leven en in het gelaat van anderen; maar zoek Hem ook met *de ogen van de ziel* in je gebed en meditatie over het Woord van God, want "de beschouwing van Christus' gelaat moet zich laten inspireren door alles wat over Hem wordt verhaald in de heilige Schrift".¹

4. Jezus zien, zijn gelaat aanschouwen, dat is een niet te stillen verlangen, maar het is ook een verlangen dat helaas door de mens vervormd kan worden. Dat is wat er gebeurt met de zonde, want dat is ten diepste de

kern van de zonde, dat het onze blik afwendt van de Schepper en richt op het geschapene.

De "Grieken" die op zoek waren naar de waarheid, hadden niet naar Jezus toe kunnen gaan als hun verlangen niet, op grond van hun eigen vrije keuze, tot uiting was gebracht in een duidelijk besluit: "Wij willen Jezus zien." Werkelijk vrij zijn betekent dat je de kracht hebt om te kiezen voor Hem voor wie wij geschapen zijn en om zijn heerschappij over ons leven te aanvaarden. Je voelt het in het diepst van je hart: alles wat goed is op deze aarde, al het maatschappelijk succes, zelfs de menselijke liefde waarvan je kunt dromen, kan je diepste en meeste intieme verlangens nooit volkomen bevredigen. Alleen een ontmoeting met Jezus kan je leven volledig zin geven: "Want U heeft ons voor Uzelf gemaakt en ons hart kent geen vrede tot het rust vindt bij U."² Laat je niet afleiden van deze zoektocht. Zet door, want het gaat om je levensvulling en je levensvreugde.

5. Beste vrienden, als je Jezus leert zien in de eucharistie, zul je Hem ook ontdekken in je broeders en zusters, vooral in de allerarmsten. De eucharistie die met liefde wordt ontvangen en vurig wordt vereerd, wordt een school van vrijheid en naastenliefde ter vervulling van het gebod van de liefde. Jezus spreekt tot ons in prachtige woorden over jezelf geven en over een liefde die zo groot is dat je je leven ervoor geeft. Is dat eenvoudig? Jullie weten heel goed dat het dat niet is! Het is niet eenvoudig om onszelf te vergeten, maar als wij het toch doen, bevrijdt dat ons van de bezitterige, narcistische liefde en staan wij open voor de vreugde van een liefde die ons onszelf aan anderen doet geven. Deze eucharistische school van vrijheid en naastenliefde leert ons om boven oppervlakkige emoties uit te stijgen en stevig verankerd te raken in wat waar en

1. Johannes Paulus II, apostolische Brief *Novo millennio ineunte* (6 januari 2001), 17, in: *Kerkelijke documentatie* 29/3 (11 mei 2001), 83.

2. Augustinus, *Belijdenissen*, Boek 1, hoofdstuk 1.

goed is. Zij bevrijdt ons van onze gehechtheid aan onszelf om maakt dat wij ons openstellen voor anderen. Zij leert ons om de stap te maken van *affectieve* liefde naar *effectieve* liefde. Want liefde is niet gewoon een gevoel; het is een wilsdaad die erin bestaat om voortdurend voorrang te geven aan het belang van anderen boven dat van jezelf: “De grootste liefde die iemand zijn vrienden kan betonen, bestaat hierin dat hij zijn leven voor hen geeft” (Joh 15,13).

Met die innerlijke vrijheid en brandende naastenliefde leert Jezus ons om Hem in anderen te vinden, in de allereerste plaats in het verminkte gelaat van de armen. Moeder Teresa deelde graag haar visitekaartjes uit, waarop te lezen stond: “De vrucht van de stilte is het gebed; de vrucht van het gebed is het geloof, de vrucht van het geloof is de liefde, de vrucht van de liefde is dienstbaarheid en de vrucht van de dienstbaarheid is vrede.” Dat is de manier om Christus te ontmoeten. Richt je op al het menselijk lijden, aangespoord door je generositeit en met de liefde die God door de heilige Geest in je hart legt: “Ik verzeker jullie: Alles wat je voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan” (Mt 25,40). De wereld heeft grote behoefte aan een duidelijk profetisch teken van broederlijke naastenliefde! Het is niet voldoende om over Jezus te “spreken”. Wij moet Hem ook “laten zien” in het veelzeggende getuigenis van ons eigen leven.³

Vergeet niet om Christus te zoeken en zijn aanwezigheid te zien *in de Kerk*, die in feite de voortzetting is van zijn verlossende werk in ruimte en tijd. In en door de Kerk maakt Jezus zich in deze tijd nog altijd zichtbaar en maakt Hij het de mensheid mogelijk om tot Hem te komen. Zorg ervoor dat jullie in je parochies, bewegingen en gemeenschappen openstaan voor elkaar om zo onderlinge gemeenschap op te bouwen. Dat is het zichtbare teken van de tegen-

woordigheid van Christus in de Kerk, ondanks het feit dat het zo vaak wordt verwaagd door de zonde van de mensen.

6. Wees ook niet verbaasd als je het kruis op je pad vindt. Heeft Jezus niet tegen zijn leerlingen gezegd dat een graankorrel in de grond moet sterven om vruchten voort te brengen (vgl. Joh 12,23-26)? Daarmee doelde Hij erop dat Hij met zijn leven door zich over te geven aan de dood, vruchten zou voortbrengen. Dit weten jullie: na de verrijzenis van Christus heeft de dood niet langer het laatste woord. Liefde is sterker dan de dood. Dat Jezus de dood aan het kruis heeft aanvaard, was niet uit zwakheid, maar omdat Hij wilde lijden. Dat deed Hij om onze verlossing te bewerkstelligen en ervoor te zorgen dat wij voortaan deel konden hebben aan zijn goddelijk leven.

Deze waarheid wilde ik de jonge mensen van de wereld voorhouden toen ik hen in 1984, aan het einde van het Heilige Jaar van de Verlossing, een groot houten kruis schonk. Dat heeft sindsdien verschillende landen afgereisd in voorbereiding op jullie Werelddagen. Honderdduizenden jongeren hebben rond dit kruis gebeden. Door de last die op hun schouders drukte aan de voet van het kruis te leggen, hebben zij ontdekt dat God hen liefheeft. Velen van hen vonden ook de kracht om hun leven te veranderen.

Dit jaar, twintig jaar na die gebeurtenis, zal het kruis plechtig verwelkomd worden in Berlijn. Van daaruit zal het beginnen aan een pelgrimstocht door heel Duitsland, die volgend jaar in Keulen wordt afgesloten. Ik wil hier graag de woorden herhalen die ik toen tot jullie heb gesproken: “Beste jonge mensen ... ik vertrouw jullie het kruis van Christus toe! Draag het heel de wereld door als een symbool van Christus' liefde voor de mensheid en verkondig aan iedereen dat wij alleen in de dood en verrijzenis van Christus

3. Vgl. *Novo millennio incunte*, 16.

heil en verlossing kunnen vinden.”

7. Jullie tijdgenoten verwachten van jullie dat je getuigt van Hem die je ontmoet hebt en die je leven geeft. Getuig in je dagelijks leven moedig van een liefde die sterker is dan de dood. Het is aan jullie om die uitdaging aan te gaan. Stel je talenten en je jeugdige enthousiasme in dienst van de verkondiging van het Goede Nieuws. Betoon je enthousiaste vrienden van Jezus, die de Heer kenbaar maken aan allen die Hem willen zien, vooral aan hen die het verste van Hem af staan. Filippus en Andreas brachten de “Grieken” naar Jezus: God gebruikt menselijke vriendschap om harten naar de bron van de goddelijke liefde te voeren. Voel je verantwoordelijk voor de evangelisatie van je vrienden en al je tijdgenoten.

De heilige Maagd Maria heeft haar leven lang trouw haar blik op het gelaat van Christus gericht. Moge zij jullie altijd onder de ogen van haar Zoon houden⁴ en jullie

ondersteunen bij de voorbereidingen voor de Wereldjongerendag in Keulen. Ik vraag jullie om nu daarheen op weg te gaan met een verantwoordelijk en actief enthousiasme. De Maagd van Nazaret, de erbarmende en geduldige Moeder, zal een contemplatief hart in jullie vormen en jullie leren om je ogen op Jezus gericht te houden, zodat jullie in deze vergankelijke wereld profeten zullen zijn van een wereld die niet sterft.

Met grote genegenheid schenk ik jullie een bijzondere zegen die jullie op je weg zal vergezellen.

Vanuit het Vaticaan, 22 februari 2004

Johannes Paulus II

Vertaling: drs. P.C. de Die

4. Vgl. Johannes Paulus II, apostolische Brief *Rosarium Virginis Mariae* (16 oktober 2002), in: *Kerkelijke documentatie* 30/8 (6 december 2002).